

дъщери. Какъ ще раздѣлимъ гжската, та никому криво да не стане? — „Азъ ще ви я раздѣля“, — отговорилъ селянинътъ. Взелъ тогава ножъ, отрѣзълъ главата и дума на господаря: „Ти си главата на цѣлата кжща, за тебе главата“. Послѣ отрѣзва шийника, па го подава на господарката: „Ти шиешъ, ти работишъ и въртишъ цѣлата кжща, за тебе шийника“. Подирѣ отрѣзва краката и ги поднася на синоветѣ: „За васъ краката, да ходите башини ниви и имоти да обхождате“. А на дъщеритѣ далъ крилата. „Вие, то се знае, скоро отъ кжщи ще отлетите, затова ето на всѣка по крилце. А останалото за мене!“ — И взелъ за себе си цѣлата гжска. Господарътъ се посмѣлъ и далъ на селянина храна и пари.

II.

Чулъ другъ богатъ селянинъ, че господарътъ за една гжска наградилъ бѣдния селянинъ съ храна и пари, опекълъ петъ гжски и ги понесълъ на господаря.

Дума му господарътъ: „Благодаря за гжскитѣ. Ала азъ имамъ жена, два снове и двѣ дъщери, а всички сме петима, — какъ да си раздѣлимъ по равно твоитѣ гжски?“

Мислилъ, мислилъ богатиятъ селянинъ и нищо не намислилъ.

Пратилъ господарътъ за бѣдния селянинъ и му поржчалъ да ги раздѣли. Бѣдниятъ селянинъ взема една гжска, дава я на господаря и господарката и казва: „Ето вие ставате трима съ гжската“. Дава друга гжска на синоветѣ: „И вие, дума, ставате трима“. Далъ третя на дъщеритѣ: „И вие трима“. А за себе си взелъ останалитѣ двѣ. — „А ето и ние, — дума, — ставаме съ гжскитѣ трима — всички по равно“.

Посмѣлъ се хубаво господарътъ и далъ на бѣдния селянинъ още пари и храна, а богатия изпждилъ.

Преведе Р. В.

